

МЕЂУНАРОДНИ САЈАМ КЊИГА - ТРГ ОД КЊИГЕ 2010.
„Говори се о нестанку књига – ја вјерујем да је то немогуће“ - Борхес

ДОБРОДОШЛИ НА ТРГ ОД КЊИГЕ!

Комплексан општедруштвени проблем, **криза читања**, који последњих година достиже забрињавајуће размјере, подстакao је организаторе Трга од књиге да Борхесову мисao „Говори се о нестанку књиге – ја вјерујем да је то немогуће“ - „посуде“ за мото овогодишњег Сајма.

Један од путева разрјешавања овог проблема јесте свакако дјеловање институција, прије свих Библиотека. Тако је и „Трг од књиге“ осмишљен као могући пут и мали допринос превазилажењу кризе читања.

Поштујући концепцију: да се промовишу актуелна и најбоља издања, награђене књиге из лијепе књижевности и науке, дјела која су обиљежила издавачку продукцију између два сајма, затим програми намијењени дјеци, драмски и програми завичајног карактера као и квалитетни музички садржаји, Програмски савјет „Трга од књиге“ изабрао је двадесет програма, од око осамдесет предложених.

У програму "Трга од књиге" је заступљено седам наслова чији су аутори добитници престижних књижевних награда. Прилику да се представе добило је једанаест младих пјесника из Црне Горе. Осим наслова лијепе књижевности у програму су и садржаји намјењени најмлађим посјетиоцима Сајма, вјерујемо будућим вриједним читаоцима. Нису изостављене ни промоције завичајног издаваштва нити press промоције у читаоници Градске библиотеке.

Трг од књиге окупља ове године укупно 70 издавача, што гарантује богату понуду нових издања из лијепе књижевности, стране књиге и свих области науке и знања.

◇ Организатори Међународног сајма „Трг од књиге“

Општина Херцег – Нови

ЈУ Градска библиотека и читаоница Херцег – Нови

ЈУК Херцег фест

НВО Књижевна заједница Херцег – Нови

◇ Извршни одбор:

Радован Божовић, Невенка Митровић, Биљана Ивановић

Савјет:

Проф. др Мило Ломпар

Др Горан Максимовић

Зоран Живковић

Гојко Божовић

Јанко Брајковић

Желидраг Никчевић

Невенка Митровић

Проф.др Драган Копривица

Селимир Радуловић

◇ PRESS служба и редакција Билтена "Трга од књиге"

Витка Вујновић

Жељка Контић

Драгана Влаовић

Градска библиотека и читаоница Херцег Нови

Tel: +382 31 321 900

+382 31 324 328

e-mail: biblhn@t-com.me

web: www.bibliotekaherceg-novi.org.rs

МЕЂУНАРОДНИ САЈАМ КЊИГА - ТРГ ОД КЊИГЕ 2010.
„Говори се о нестанку књига – ја вјерујем да је то немогуће“ - Борхес

■ ■ ■ ■ ■
П Р О Г Р А М

21. 07. (сриједа) 21:00

КОКТЕЛ ДОБРОДОШЛИЦЕ (у Библиотеци) 20:00

АНСАМБЛ РЕНЕСАНС: концерт

Поздравна ријеч – Дејан Мандић, председник Општине Херцег-Нови

Бесједа на отварању – Благота Ераковић, редитељ

ПУТ У СВИЈЕТ ПРОЗЕ / Лидија Томић

(Говоре: Проф. др Лидија Томић и Проф. др Јелица Стојановић)

22. 07. (четвртак) 21:00

ИЗАБРАНА ДЈЕЛА Архиепископа цетињског и Митрополита црногорско-приморског господина
Амфилохија (прва два кола, 10 књ.)

(Награда Макаријево слово)

(Говоре: владика будимљанско-никшићки господин Јоаникије (Мићовић), протојереј Гојко Перовић,
Будимир Дубак, књижевник и Весна Тодоровић, проф.)

МЛАДИ ПЈЕСНИЦИ ЦРНЕ ГОРЕ

(Говоре: Мирослава Мима Ивановић, Јелена Мушкић, Миљан Николић, Горан Радојичић, Милица Вулевић,
Ивана Шишевић, Александра Синдик, Милан Кнежевић, Слађана Каварић, Јелена Вилотијевић, Мила Зечевић
Дубак и Проф. др Драган Копривица)

„ИГРАЛЕ СЕ РИЈЕЧИ ВРАНЕ“ : поетско-сатирично вече Драгана Копривице (хумористичка поезија на
домаће теме и афоризми)

(Говори: Проф. др Драган Копривица)

23. 07. (петак) 20:30

ВЕСЕЛЕ ВЕЦЕ – Пан театар

(Режија: Оливера Викторовић, играју: Тијана Милошевић, Софија Јеремић, Иван Пантовић)

ПТИЦЕ СУГЛАСНИЦЕ / Дејан Ђоновић

(Водитељ програма: Јелена Ђоновић; говори: Мирјана Јовић; учествују дјеца са свих страна)

АНА БАЛКАНСКА / Снежана Вукићевић Чворо

(Говоре: Снежана Вукићевић Чворо, Јелена Ђоновић, проф. и Ђорђе Брујић, књижевник)

24. 07. (субота) 21:00

ВОРОЊЕШКЕ СВЕСКЕ / Осип Манделштам

(Говоре: Светислав Травица, преводилац и Зоран Живковић, главни уредник Нолита)

ОВАЈ СВЕТА : песме / Живорад Недељковић

(Награда „Меша Селимовић“)

(Говоре: Живорад Недељковић и Гојко Божовић, уредник Архипелага)

ЂАВО И МАЛА ГОСПОЂА / Ђорђе Милосављевић

(Награда „Исидора Секулић“ за најбољу књигу у 2009.)

(Говоре: Ђорђе Милосављевић и Проф. др Горан Максимовић)

П Р О Г Р А М

МЕЂУНАРОДНИ САЈАМ КЊИГА - ТРГ ОД КЊИГЕ 2010.
„Говори се о нестанку књига – ја вјерујем да је то немогуће“ - Борхес

25. 07. (недјеља) 21:00

ЛУЧА МИКРОКОЗМА / превод на јапански Казуо Танака, Хироши Јамазаки Вукелић
(Говоре: Хироши Јамазаки Вукелић, преводилац и Зоран Живковић, предсједник УО Његошеве задужбине)

БОКА 30: Зборник радова из науке, културе и умјетности
(Говоре: Проф. др Горан Максимовић и Доц. др Илија Лалошевић)

РАМ ЗА СЛИКУ / Ратко Божовић
(Говоре: Проф. др Ратко Божовић и Проф. др Чедомир Чупић)

26. 07. (понедељак) 21:00

ГЛАСОВИ У ВЕТРУ / Гроздана Олујић
(НИН-ова награда за 2009.)
(Говоре: Гроздана Олујић и Др Марко Недић, уредник Српске књижевне задруге)

САБРАНА ДЕЛА ДРАГОЉУБА ЈОВАНОВИЋА : Професор Драгољуб Јовановић као народни трибун, политичар и вечити дисидент / приређивач (9-16 том) Проф. др Јовица Тркуља
(Говоре: Проф. др Јовица Тркуља и Желидраг Никчевић, књижевни критичар)

СЛАНКАМЕН ; ПРИЧЕ НА ПУТУ / Михајло Пантић
(Говоре: Проф. др Михајло Пантић и Гојко Божовић, уредник Архипелага)

27. 07. (уторак) 21:00

СЈЕЋАЊЕ НА ЖАРКА КОМАНИНА : ЉЕТОПИС ВЈЕЧНОСТИ
(Награда „Борисав Станковић“; ужи избор: НИН-ова награда, Награда Извиискра Његошева и Награда „Меша Селимовић“)

(Говоре: Др Марко Недић, уредник Српске књижевне задруге и Проф. др Горан Максимовић)

ВОДА ИЗ КАМЕНА / Љиљана Хабјановић-Ђуровић
(Говоре: Љиљана Хабјановић-Ђуровић и Катарина Брајовић-Никчевић, књижевни критичар)

БОКЕЉСКИ КАЛЕИДОСКОП / Веселин Кљајић
(Говоре: Проф. др Веселин Кљајић и Проф. др Ратко Божовић)

28. 07. (сриједа) 21:00

НЕ ТИКАЈ У МЕ / Рајко Петров Ного
(Награда Извиискра Његошева)
(Говоре: Рајко Петров Ного и Желидраг Никчевић, књижевни критичар)

ЦРНА УМЕТНОСТ : избор из поезије / Бећир Вуковић
(Награда „Кочићево перо“ за 2010.)
(Говоре: Бећир Вуковић и Желидраг Никчевић, књижевни критичар)

СВЕЧАНО ЗАТВАРАЊЕ – Уручивање награда

21. 07. (сриједа) 21:00

Поздравна ријеч – Дејан Мандић, председник Општине Херцег-Нови

Бесједа на отварању – Благота Ераковић, редитељ

ПУТ У СВИЈЕТ ПРОЗЕ / Лидија Томић

(Говоре: Проф. др Лидија Томић и Проф. др Јелица Стојановић)

АНСАМБЛ РЕНЕСАНС: концерт

◇◇◇◇◇

Бесједа на отварању – Благота Ераковић, редитељ

Основну школу и гимназију Благота Ераковић, (Никшић, 1944) завршио је у Никшићу. Дипломирао режију на Факултету драмских уметности у Београду. На београдској позоришној сцени дебитовао 1968. године дипломском представом „Цврчак на огњишту“. Неколико година радио као слободни умјетник у Београду (Југословенско драмско, Београдско драмско, Савремено позориште), а од 1969. у сталном је ангажману у Црногорском народном позоришту. Био је умјетнички директор првог црногорског позоришног фестивала “Игре југа” у Будви.

Режирао је преко стотину позоришних представа. Осим у ЦНП режирао и у Краљевском позоришту Зетски дом на Цетињу, Никшићком позоришту, Барском летопису, Позоришту Додест, Дјечијем позоришту...

Режирао је и у позориштима Београда, Скопља, Мостара, Зенице, Ријеке. Режију потписује и за први црногорски тв-филм.

За своје стваралаштво добио је више награда између осталих, Тринаестојулску и Децембарску. Директор Црногорског народног позоришта од 1990. до 1994.

Међу бројним наградама треба издвојити прву награду на Свјетском фестивалу омладине и студената на Куби коју је Ераковић добио у конкуренцији учесника из 148 држава свијета. Памте се и његове поставке Корнејевог «Сида» у преводу Данила Киша, режираног за Југословенско Драмско позориште, као и надахнута режија представе „Јаков грли трње“ за коју је добио годишњу награду матичног Црногорског народног позоришта у коме дјелује више од три деценије, а која се додјељује за најбоље умјетничке резултате и помјерање театарских граница. Уз Ераковићево име везују се прве награде које су стигле у Црну Гору са Стеријиног позорја и сарајевског МЕС-а, али и прво учешће позоришта из Црне Горе на БИТЕФ-у...

„Позориште је слика живота са човјеком у средишту“ сматра Ераковић: “Потреба за позориштем као и за умјетношћу, је универзална људска потреба, зато се оно одржало хиљадама година и постојаће док је људи... Позориште је најупечатљивија слика града у којем постоји и обједињује укупну духовност у најширем смислу те ријечи. Без позоришта град је без душе, без лица.“

21. 07. (сриједа) 21:00

ПУТ У СВИЈЕТ ПРОЗЕ / Лидија Томић

(Говоре: Проф. др Лидија Томић и Проф. др Јелица Стојановић)

„Читање, када је право, увек је помало и неизвесна авантура, у шта нас на свој начин, са занимљивим резултатима трагања, уверава и разложно компонована књига *Пут у свијет прозе* Лидије Томић“, наводи рецензент, писац и критичар **Михајло Пантић**.

„Књига Лидије Томић има два дела. У првом се налазе текстови о једном броју најзначајнијих српских писаца прве и друге половине 20. века, од Радоја Домановића и Борисава Станковића, преко Исидоре Секулић, Милоша Црњанског, Ива Андрића, Растка Петровића, Михаила Лалића и Ђамила Сијарића до Борислава Пекића и Жарка Команина. Други део посвећен је анализи и интерпретацији приповедачког и романијерског опуса Миодрага Булатовића. *„Пут у свијет прозе“* има све одлике добро осмишљене и добро компоноване ауторске књиге. Критички огледи у књизи посвећени су сагледавању кључних поетичких тачака развоја српске прозе 20. века, њених иновација и посебних и појединачних стваралачких достигнућа у том времену“ - издвајамо из рецензије **др Марка Недића**.

Лидија Томић (Никшић, 1955.) Основну и средњу школу завршила је у родном граду а студије Југословенске и опште књижевности на Филолошко-факултету у Београду, потом и постдипломске студије, смјер Наука о књижевности. За магистарски рад „Развојни моменти и структура поезије Слободана Марковића“, који је одбранила 1985. године добитник је награде „Велибор Глигорић“ за најбољи рад у избору магистарских радова, одбрањених те године. Докторирала је 12. јануара 1998. године са темом „Поетика Миодрага Булатовића“.

Од 1983. ради на Филозофском факултету у Никшићу. На Студијском програму за српски језик и јужнословенске књижевности предаје Средњовјековну књижевност, Књижевност друге половине 20. вијека, Специјални курс из књижевности и Специјални курс из књижевности 2.

Јелица Стојановић, (Никшић, 1966.) Основну школу и гимназију завршила је у родном граду, гдје је и дипломирала српскохрватски језик и југословенске књижевности на Филозофском факултету. Године 1988. проглашена је за најбољег студента завршне године на Филозофском факултету. Постдипломске студије завршила је у Београду на Филолошко-факултету, смјер: Наука о језику. Докторску тезу под насловом: ортографске и језичке карактеристика четворојеванђеља из манастира Никољца (13/14. вијек) одбранила је 2000. Од 1991. године ради на Филозофском факултету у Никшићу. Професор је за предмете Истрија српског језика, Старословенски језик (на Студијском програму за српски језик), а предаје и Српски језик на студијским програмима за стране језике. Радила је као предавач и лектор српског језика на Катедри за славистику на Универзитету у Сан-Петербургу. Гостујући је професор на Филозофском факултету у Косовској Митровици.

Члан је Матице српске у Новом Саду и ове године основане Матице српске – Друштва чланова Матице српске у Црној Гори.

21. 07. (сриједа) 21:00

АНСАМБЛ РЕНЕСАНС: концерт

Ансамбл „Ренесанс“ је основан 1969. године у Београду, као први ансамбл за рану и традиционалну музику не само Србије и бивше Југославије већ и читаве Југоисточне Европе. Оснивачи ансамбла Миомир Ристић, Драган Млађеновић и Љубомир Димитријевић, у намјери да оживе музичку баштину средњег вијека и ренесансе на копијама оригиналних инструмената из наведених епоха, прихватили су се тешког и сложеног посла и истрајали пуне четири деценије.

„Ренесанс“ је први пут на цјеловечерњем концерту, изашао пред публику 14. јануара 1970. године, у Галерији фресака у Београду. Први сусрет са публиком забиљежила је и „Политика“ од 17. јануара 1970.

„За неколико стотина слушалаца, већином младих, био је то поглед у исто време у средњовековне замкове, чије дворане одзвањају тим старим сетним баладама“.

До 1980, ансамбл је поред сталне концертне дјелатности и наступа на радију и телевизији, остварио и 15 премијерних концерата у сали Студенског културног центра. Бројна и значајна гостовања изван Србије, ансамбл „Ренесанс“ започиње 1975. године у Загребу, Задру и Дубровнику. До 1979. године наступили су у свим већим градовима бивше Југославије. До данас одржано је више од 3.000 концерата широм Европе, на Средњем Истоку и у Сјеверној Африци. У години јубилеја –за 40-ти рођендан, КПЗ Србије додијелила је ансамблу „Ренесанс“ Вукову награду за изузетан допринос развоју културе у Србији и свесрпском културном простору, а добитник је и Златне плакете „У име универзалне уметности“ на Медитеранском фестивалу у Барију.

Чланови ансамбла вјештину свирања на старим инструментима стицали су сами, кроз литературу и одласке на мајсторске курсеве у иностранству. Прихватили су ову обавезу са одговорношћу и неизмјереним ентузијазмом-особинама које су много година послје оснивања ансамбла остале основне полуге и покретачка снага свих који су укључени у ансамбл.

ИЗАБРАНА ДЈЕЛА

**Архиепископа цетињског и Митрополита црногорско-приморског
господина Амфилохија (прва два кола, 10 књ.)**

(Награда Макаријево слово)

(Говоре: владика будимљанско-никшићки господин Јоаникије (Мићовић),
протојереј Гојко Перовић, Будимир Дубак, књижевник и Весна Тодоровић, проф.)

Највеће признање за животно дјело "Макаријево слово", жири Удружења књижевника Црне Горе једногласно је ове године доијелио и 11. априла у Подгорици уручио митрополиту црногорско-приморском Амфилохију, за сабрана дјела у тридесет књига.

„Није претјерано рећи да је двадесетогодишње присуство митрополита Амфилохија у Црној Гори, унаприједило овдашњу духовну и културну атмосферу. То се није могло десити без стицања неколико важних услова, као што су: изванредна духовна енергија, широко образовање и творачка повезаност с народним памћењем. Митрополит Амфилохије је имао снажан духовни порив да претвори своје биће у текст и књигу. Тај порив је учинио да се његова књижевна ријеч, бесједе, иступи и учешћа у важним догађајима народног живота, саберу, и тако нарасте импозантно дјело од преко 30 томова. Дјело митрополита Амфилохија, познато је и високо цијењено широм православног свијета, али оно што би овим поводом истакли, јесте широки и дубоки антрополошки увид, ослоњен на библијско разумијевање човјека и смисла живота. Имајући у виду савремени секуларизовани свијет, тај успјех, и та ријеч која обнавља човјека из његових заборављених коријена, има још већи значај – наведено је у образложењу жирија који су чинили **Милутин Мићовић, Радомир Уљаревић, Будимири Дубак, Тодор Живаљевић и Косто Нинковић.**

"Митрополит Амфилохије је личност коју је препознало наше вријеме у Црној Гори и читавом православном простору, а само Бог му је одшкринуо врата да оствари многе религиозне и културолошке циљеве, међу којима и оне књижевне природе, посебно бесједничког дара", рекао је, књижевник **Илија Лакушић.**

Митрополит Црногорско-приморски Амфилохије Радовић рођен је 7. јануара 1938. године у Барама Радовића у Доњој Морачи. Основну школу завршио је у родном мјесту, а Богословију Св. Саве у Раковици у Београду. Дипломирао је на Богословском факултету у Београду 1962. године. Студирао класичну филологију на Филозофском факултету у Београду.

Постдипломске студије наставља у Берну и Риму. Одлази потом у Православну Грчку цркву. У Атини је одбранио докторат о Св. Григорију Палами. Послије годину дана проведених на Светој Гори, одлази за професора на Институт Св. Сергија у Паризу, а од 1976. године је редовни професор на Богословском факултету Св. Јован Богослова Српске Православне Цркве у Београду, на катедри за Православну педагогију (катихетику) са методиком наставе. Године 1985. изабран је за епископа Банатског. Из Вршца прелази на Цетиње, гдје је 1991. устоличен за Митрополита Црногорско-приморског, Зетско-брдског и Скендеријског и Егзарха Пећког Трона.

МЕЂУНАРОДНИ САЈАМ КЊИГА - ТРГ ОД КЊИГЕ 2010.
„Говори се о нестанку књига – ја вјерујем да је то немогуће“ - Борхес

■ ■ ■ ■ ■

22. 07. (четвртак) 21:00

МЛАДИ ПЈЕСНИЦИ ЦРНЕ ГОРЕ

Говоре:

Мирослава Мима Ивановић, Јелена Мушкић, Миљан Николић, Горан Радојичић, Милица Вулевић, Ивана Шишевић, Александра Синдик, Милан Кнежевић, Слађана Каварић, Јелена Вилотијевић, Мила Зечевић Дубак и Проф. др Драган Копривица

У Никшићу, у оквиру Филозофског факултета редовне су књижевне вечери још неафирмисаних, младих пјесника. „То је добро за књижевно уздизање младих пјесника који долазе, јер они на тај начин брже сазријевају и са критичког аспекта сагледавају своје домете па пишу боље“, сматра Проф. др Драган Копривица. С друге стране контакт са публиком је увијек нов, изнова драг и користан, публика ужива у поезији, па заједно доказујемо да поезије једноставно није никад доста, рекао је у једном разговору Копривица који истрајно подржава младе, па ће то учинити и на новском Тргу од књиге. .

22. 07. (четвртак) 21:00

„ИГРАЛЕ СЕ РИЈЕЧИ ВРАНЕ“ : поетско-сатирично вече Драгана Копривице
(хумористичка поезија на домаће теме и афоризми)
(Говори: Проф. др Драган Копривица)

Драган Копривица (Никшић, 1953 .)

Студије руског језика и књижевности завршио је на Филолошком факултету у Београду 1976. гдје је и магистрирао 1983. године. Докторирао је на Филозофском факултету у Никшићу 1992. године, а од 2005. је редовни професор на предмету руска књижевност на истом факултету. Живи у Подгорици.

Афирмисани је прозни и драмски писац, ТВ-сценариста, пјесник, афористичар, књижевни и позоришни критичар и есејист и један од најзначајнијих сатиричара на простору некадашње Југославије. Бави се режијом у експерименталном театру. На Фестивалу фестивала у Требињу својим представама Самит и Парк освојио је прве награде, а Самит је потом извођен и на фестивалима у Прагу (2005) и Каиру (2007).

У КИЦ "Будо Томовић" из Подгорице Копривица је поставио и ауторске представе Источно од пакла, Још један испит, Дански синдром, У ову кућу све може, Стриптизета, већина је играна и у Херцег Новом. Према тексту Драгана Копривице Драмски студио Филозофског факултета изводи комад Човјек центрифуга. Копривица је аутор сценарија ТВ серије Ориђинали, коју је режирао Живко Николић (1996). Екранизована је и његова ТВ-серија Доктори код Боланце (2002). Објавио је више књига, међу којима и: Без кворума и Глупизми, штампане су му Монодраме, роман Весела Америка и књига изабраних драма „Комедије“.

Добитник је између осталих Доситејево и награда „Бранко Ћопић“, „Ристо Ратковић“

ВЕСЕЛЕ ВЕЦЕ – Пан театар
(Режија: Оливера Викторовић,
играју: Тијана Милошевић, Софија Јеремић, Иван Пантовић)

Текст: Т. Милошевић/И.Пантовић/С. Јеремић

Режија: Оливера Викторовић

Костими: Зора Миоциновић

Сценографија: Иван Пантовић

Музика: Душан Радовановић

Представа ” Веселе веце ” је прича о веселим вјештицама које стижу на планету Земљу, јер су чуле да је болесна и загажена. Њихова мисија је да је излијеце и очисте заједно са дјецом као и да науче Земљане како да је чувају, како би здраво живјели и они и планета са свим својим природним богатствима....

Позориште “Пан театар” је основано 1995. год. Стална дечија сцена отворена је у априлу 1999. год. “Пан театар” је свој репертоар подредило најмлађој публици, али се игра и неколико вечерњих представа из њихове продукције. Скоро да нема познате дјечје бајке коју нису подарили својој публици, па су на репертоару и „Чаробна

шума“ и „Чаробно кресиво“ али и „Ивица и Марица“ и „Петар Пан“ као и „Мала сирена“ и „Мали принц“...

Сталну вечерњу сцену су отворили у јуну 2006.год.

Позориште “Пан театар” организује и школу глуме за дјецу (Оливера Викторовић Ђурашковић - професор на факултету драмских уметности).

Пан театар до данас је гостовао у скоро свим градовима Србије, у Црној Гори, Републици Српској, Аустрији, Швајцарској, Њемачкој, Француској, Канади.... Видјела их је публика на Фестивалу позоришта за дјецу у Котору али и најмлађа публика на херцеговском Тргу од књиге...

ПТИЦЕ СУГЛАСНИЦЕ / Дејан Ђоновић

(Водитељ програма: Јелена Ђоновић;

говори: Мирјана Јовић;

учествују дјеца са свих страна)

„Птице сугласнице“ је збирка пјесама која представља својеврстан облик допуни вјежбања свих сугласника из нашег језика уз помоћ поезије. Духовит садржај, изразити драмски карактер, правилна метрика и досљедно испоштована рима, квалитети су којима се одликују пјесме широј јавности већ представљеног црногорског пјесника за дјецу млађе генерације и глумца Градског позоришта из Подгорице, **Дејана Ђоновића**. Уз маштовита рјешења и снагу боја илустрација ликовне умјетнице **Дане Радојковић**, ова књига је изванредан спој елемената комуникације који су блиски свијету најмлађих.

Радосно вас очекујемо!

Полетите са књигом...

"Сви који смо чинили ауторски тим веома смо задовољни како је књига „Птице сугласнице“ урађена. Уредник, лектор и коректор књиге је моја супруга **Јелена Ђоновић**, наши пријатељи – Дана Радојковић је илустратор а **Саша Радојковић** је обавио техничку припрему. У једном „породичном амбијенту“ завршили смо комплетан посао и предали књигу на штампање. Да би она изгледала овако како изгледа помогли су бројни дародавачи, посебно из Херцег Новог..." рекао је Дејан Ђоновић поводом објављивања књиге која је била у најужем избору, од осам наслова, за награду „Мали принц“. Ријеч је о награди за најбољу књигу у региону Босне и Херцеговине, Хрватске, Србије и Црне Горе.

"*Птице сугласнице* првенствено су намијењене дјеци предшколског и млађег школског узраста, који је и најзначајнији за формирање и учвршћивање правилне артикулације. Теме прилагођене том узрасту, шaljиви тон пјесама, мелодичност и ритмичност стиха, уз богате илустрације које би пратиле сваку „птицу сугласницу“, омогућили би да се сложенем проблему артикулације приступи на креативан начин, који би подразумијевао укључивање поетско-визуелног доживљаја сугласника." (**Мр Ана Јањушевић**)

"Лет *Птица сугласница* уноси прољеће у црногорску поезију за дјецу. У крошњи слова цвркућу танани гласови, жељни да буду правилно изречени.

Свјестан чињенице да се култура говора почиње развијати још на раном дјечијем узрасту, аутор се прихватио, за многе од нас тешког задатка – да буде дијете и понудио нам несвакидашњу илустровану збирку поезије за дјецу, која је истовремено и намјенска јер представља својеврстан практикум, али и врцава, маштовита игра на позорници дјетињства. Послужити се њом у осмишљавању дјечијих говорних радионица, прави је благослов..." (**Мирјанка Јовић, дипл. логопед**)

23. 07. (петак) 20:30

АНА БАЛКАНСКА / Снежана Вукићевић Чворо
(Говоре: Снежана Вукићевић Чворо, Јелена Ђоновић, проф.
и Ђорђе Брујић, књижевник)

Књигу "Ана Балканска" објавила је књижевна задруга Српског народног вијећа из Подгорице, а на анонимном конкурс оцјењена је као најбоља у области поезије. Тематски је једнообразна - у облику поетског романа. Пјесме су повезане кратким поетским записом да би се учврстила романескна форма.

Ана Балканска настала је као одраз овог времена, истиче повезаност руског и српског језика мада то у овом дјелу није урађено, књига је објављена на српском али, у уводу је пјесма „Сибир“ а православље и снијег и представљају двије најбитније одреднице у поезији, каже пјесникиња Снежана Вукићевић Чворо и додаје да је главно обиљежје њене поезије љубав у хришћанском смислу речена кроз уста Ане Балканске у љубави са Петром Сербским.

Снежана Вукићевић Чворо је рођена у Никшићу.

Основну и средњу музичку школу је завршила у Херцег Новом. Наставља студије у Београду, дипломирала је на Факултету политичких наука а потом уписује наставнички факултет у Никшићу – ликовни одсјек.

Вукићевић – Чворо је писац, књижевник, дјечији писац и сликар. Објавила је седам књига, четори збирке поезије, роман и двије књиге прича за дјецу. Аутор је десетак самосталних изложби слика и цртежа, члан је Удружења књижевника Црне Горе, Удружења црногорских писаца за дјецу и младе, Књижевне заједнице Херцег Новог и СПКД „Просвета“.

Живи и ради у Херцег Новом.

PRESS ПРОМОЦИЈЕ

PAIDEIA представља нови роман **Паола Коелџа** "Анђео чувар" и своју издавачку продукцију између два сајма.

Са заинтересованим новинарима ће разговарати Петар Живадиновић, директор ИП ПАИДЕИА

(четвртак, 22. јул у 12 часова)

СВЕТИГОРА ће промовисати "Коло", ново периодично издање за најмлађе читаоце.

(петак, 23. јул у 10 часова)

ВОРОЊЕШКЕ СВЕСКЕ / Осип Манделштам

(Говоре: Светислав Травица, преводилац и
Зоран Живковић, главни уредник Нолита)

И као пјесник и као прозни писац **Осип Манделштам** (1891-1938) оставио је неизбрисив траг у руској и свјетској књижевности. Многе његове пјесме познате су нашим читаоцима у преводима Бранка Миљковића, Милице Николић, Данила Киша, Стевана Раичковића, Мирослава Максимовића... али је тек прошле године први пут објављена његова збирка “Вороњешке свеске”, у издању “Нолита”, у преводу Светислава Травице. Књига је настала током пјесничког прогонства у Вороњеж, пјесме је сачувала његова удовица Надежда и објављене су крајем педесетих година као самиздат и на Западу.

Мишљења књижевних историчара о дOMETИМА “Вороњешких свезака” су према речима **Зорислава Паунковића**, одличног познаваоца руске књижевности потпуно подељена.

„Док једни сматрају да су ове песме слабије у односу на његов претходно остварени опус други држе да је то врхунац стваралаштва овог аутора. Тако је још Ана Ахматова приметила да су се “простор, ширина, дубоко дисање, појавили у Манделштамовим стиховима управо у Вороњежу, када он уопште није био слободан”. Слично је мислио и сам пјесник.

“Вороњешке свеске” обухватају велики број Манделштамових најпознатијих песама као што су “Рађање осмеха” или “Стихови о незнатном војнику”.

Осип Емиљевич Манделштам рођен 3. јануара 1891. био је руски пјесник и есејист, један од најистакнутијих представника акмеистичке пјесничке школе.

Манделштам је рођен у Варшави, у богатој јеврејској породици. Отац му је био кожар који се убрзо након Осипова рођења с породицом преселио у Петроград. Године 1900. Манделштам полази престижну школу Тенишевски. Прве су му пјесме штампане у школском листу 1907.

У априлу 1908. креће на Сорбону на студије књижевности и филозофије, али већ идуће године прелази на Универзитет у Хеиделбергу. Године 1922. стиже у Москву са супругом Надеждом.

Своје неконформистичке ставове изразио је 1933. у познатом дјелу “Стаљинови Епиграми”. Шест мјесеци након објављивања је ухапшен. Протјеран је у подручје Урала, али се касније настанио у Вороњежу. Након поновног хапшења и присилног рада умире 1938. године.

Дјела: Камен, Шум времена, Разговор о Дантеу, О поезији, Московске свеске, Путовање у Арменију, Вороњешке свеске...

**ОВАЈ СВЕТ : песме / Живорад Недељковић
(Награда „Меша Селимовић“)**

(Говоре: Живорад Недељковић и Гојко Божовић, уредник Архипелага)

Живорад Недељковић рођен је 1959. године у Краљеву. Након гимназије завршене у Врњачкој Бањи, студирао је право у Крагујевцу. Од 2002. године ради као уредник у издавачкој делатности Народне библиотеке Стефан Првовенчани у Краљеву. Члан је СКД од његовог оснивања. Живи у Подунавцима и Чачку.

Објавио је збирке пјесама Погрешна прогноза, Мајка, Тутин и још педесет песама, Језик увелико, Тачни стихови, Сушти послови (изабране и нове песме, Негде близу и Други неко.

Змајеву награду Матице српске и награду Бранко Миљковић добио је за збирку Тачни стихови, а награду Ђура Јакшић за збирку Негде близу. Престижна књижевна награда Меша Селимовић за 2010. годину, коју на основу гласања педесет двоје српских критичара и уредника додељују Компанија Новости и Удружење издавача и књижара Србије, припала је Живораду Недељковићу, за пјесничку књигу Овај свет.

Књига „Овај свет“ представља тренутак једног промишљеног и истанчаног пјесничког опуса велике снаге и сугестивности, пишу критичари а пјесник објашњава: "Чуда и лепота су свуда око нас. Можемо да је нађемо у шољи кафе. Можемо да се дивимо неком ко је узео глину, осмислио тај облик, па се сетио да то може да се напуни... Све до тога да можемо да замислимо да у том предмету постоји нешто живо - Дах ствари, како би рекао песник Војислав Карановић. Чуда која природа прави јесу права чуда: кад пада киша и капљица се разбија на улици испред вас или вам падне на теме... Није чудо кад се авион зарије у Светски трговински центар или кад филмска дива или фудбалер потпишу уговоре који се мере буџетом једне државе. Али ми смо то промовисали у чуда, свет тражи такве сензације. А сензација у најсуптилнијем, есенцијалном облику има свуда, то је све оно што човека може да покрене. Не мислим на сензацију у медијском смислу. Све је чудо и све јесте песма, само ако човек жели тако да осети, а после је све питање песничког заната."

„Иако по поетичким поседима веома специфичан, Живорад Недељковић је песник који својом поезијом отвара просторе за другачије поетике од оне која је њему блиска. Његова способност да асоцијативне елементе у својој песми доведе до инстанце игре, вероватно је највиталнији део његове поетске природе и доказ стваралачког рефлекса. Чини он то и забаве ради: стојимо крај прозора наше редакције који гледа на улицу. Коловозом пролази камион натоварен циглама. То је довољна иницијална реалија за песника. Возило – кретање – пролазност – цигле – глина – која јесмо. Дода се по која рима, чиме Живорад често нагласи скептицизам према римованом версу, па имамо и цигле и стигле и – гле, случај хоће да у песничку слику уђу и кригле што увис су се дигле, но то је већ ванкњижевни контекст..." (пјесник Дејан Алексић)

ЂАВО И МАЛА ГОСПОЂА / Ђорђе Милосављевић
(Награда „Исидора Секулић“ за најбољу књигу у 2009.)
(Говоре: Ђорђе Милосављевић и Проф. др Горан Максимовић)

"Ђаво и мала госпођа" сценаристе, драмског писца и редитеља **Ђорђа Милосављевића**, у допадљивом жанровском паковању, које ће га учинити интересантним широком кругу читалаца, нуди историјски познате обресе прошлости зачињене комедијом и стравом....

Питким и духовитим језиком, успјело оживљеним историјским декором и стилизованом лексиком из времена прве половине 19. вијека, Милосављевић је у свом прозном првенцу исписао узбудљив пустоловни роман, чија је радња смјештена у Србију из времена кнеза Милоша. Петодневно путовање које предводи чувени дански писац Ханс Кристијан Андерсен, у друштву шарене дружине из земље домаћина, предузето је с намјером да се странац из великог свијета увјери у постојање демонских сила у кнежевини на размеђи Оријента и Запада.

"Роман *Ђаво и мала госпођа* инспирисан је истинитим случајем из 1835. године – серијом зверских убистава у Крагујевцу за које је оптужен митски човек-пас 'Псоглави' – али и чињеницом да је Андерсен негде у то време заиста посетио нашу земљу. Када се прича дода љубавница Милоша Обреновића Јеленка Хербез ('мала госпођа' из наслова), једна од најинтригантнијих историјских фигура тог периода, добијамо мешавину историјског и пикарског романа зачињену елементима комедије и страве..." (**Ђорђе Бајић**)

Ђорђе Милосављевић рођен је 1969. године у Ивањици. Дипломирао је на Факултету драмских уметности у Београду 1997. Писао је филмске критике за више часописа, али главно интересовање су му били комични стрипови, од којих су неки преведени на руски, грчки и енглески језик.

Освојио је Националну награду за најбољи југословенски стрип албум 1994. године. Двије његове позоришне драме, „Ђаволи од папира“ и „Света апокалипса“ су објављене у уваженим литерарним часописима. Драма „Гола Вера“ је једна од најпопуларнијих српских драма на интернету.

Као сценариста дебитује дугометражним филмом „Пакет аранжман“. Дипломирао је сценариом за филм „Три палме за две битанге и рибицу“ који је режирао Радивоје Андрић. „Точкови“ су Милосављевићев редитељски првенац. Као редитељ потписује и филмове „Рингераја“ и „Механизам“, а као сценариста „Коњи врани“, „Јесен стиже дуњо моја“, „Рингераја“, „Апсолутних сто“, „Наташа“, „Точкови“, „Небеска удица“, „Раскршће“, „Пакет аранжман“, „Ругалице и убице“. Драг гост и Херцеговског филмског фестивала.

25. 07. (недјеља) 21:00

**ЛУЧА МИКРОКОЗМА / превод на јапански Казуо Танака,
Хироши Јамазаки Вукелић**

(Говоре: Хироши Јамазаки Вукелић, преводилац и
Зоран Живковић, предсједник УО Његошеве задужбине)

Након објављивања *Горског вијенца* на јапанском 2003. године и друго, по некима можда и најважније Његошево дјело *Луча микрокозма*, 2008. нашла се пред читаоцима у земљи самураја захваљујући истим преводиоцима - професору **Казуо Танаки** с острва Хокаидо и **Хирошију Јамасакију Вукелићу** из Београда, Јапанцима који су изградили културни мост између Далеког истока и некадашњих југословенских простора. Дјело је објавила Његошева задужбина, а штампање је помогло Министарство за културу Републике Србије.

„Најпре сам, као и у случају "Горског вијенца", Његошев десетерац "превео" на Јапанцима ближи четрнаестерац, а потом је текст "Луче" више пута путовао на релацији Београд-Токио и обратно у потрази за верзијом која ће у највећој могућој мери сачувати дух Његошеве мисли, а истовремено се највише приближити духу и мисаоном склопу јапанског читаоца. Показало се да је то много теже него у случају "Горског вијенца" јер космичка, метафизичка, религиозна и филозофска мисао "Луче", за разлику од овоземаљске животности "Горског вијенца", није блиска јапанском духу, мада се не може рећи да су Јапанцима те теме непознате - упознали су их преко Милтона, Дантеа и других великана“, навео је аутор.

Спјев у шест пјевања Његош је посветио свом учитељу Сими Милутиновићу Сарајлији. "Луча микрокозма", према оцјенама историчара књижевности, оригинално је дјело које спада у велике космогонијске спјевове човјечанства. „Спјев има наглашену хришћанску тематику у вези с човековим првим грехом. Његош је у ово дело уградио идеју која нема наглашен догматски карактер. Идеја је била да је првородни грех у вези с човековим грехом у стању духа. Његош је, као и Беме и сви мистичари, без обзира на религију, сматрао да није само Бог битан за човека, него и да је човек битан за Бога“, навео је професор српске књижевности 18. и 19. вјека на Филолошком факултету у Београду Мило Ломпар.

Хироши Јамасаки Вукелић је дијете романтичне љубави и брака између Јапанке, професорке енглеског језика Јошико Јамасаки и некадашњег угледног дописника "Политике" из Јапана и једног од најпознатијих антифашистичких обавјештајаца уочи Другог свјетског рата Бранка Вукелића. Хироши је 1963. дошао у Југославију да студира и усавршава се, оженио се и остао у Београду. Иако економиста по струци, захваљујући професору Танаки постао је познати преводилац са српског на јапански, али и са јапанског на српски. Хироши Јамасаки-Вукелић превео је дјела Ива Андрића, Вука Караџића... Приредио је и књигу "Бранко Вукелић: Писма из затвора" - збирку писама која је његов отац, рођени Осјечанин, слао из јапанског затвора, у који је досио 1941. након што је ухапшен као члан групе совјетског обавештајца Richarda Sorgea, по многима највећег шпијуна у историји.

БОКА 30: Зборник радова из науке, културе и умјетности
(Говоре: Проф. др Горан Максимовић и Доц.др Илија Лалошевић)

Издавач зборника „Бока“ је од 1999. године херцеговска Градска библиотека и читаоница, а финансирање реализује оснивач Општина Херцег-Нови. Часопис излази једанпут годишње од 1969. године.

Мотив покретања часописа био је да се заинтересују и подстакну научници и истраживачи на мултидисциплинарно проучавање Боке Которске, као изузетно, културно-историјски, значајне регије. Странице часописа отворене су за све оне које у оквиру свог научно-истраживачког рада изучавају ову регију. Заступљени су радови из: историје, културне историје, умјетности, археологије, поморства, туризма, спорта, демографије, биографије, библиографије знаменитих Бокеља...

Зборник је познат научној јавности, веома цитиран у стручним и научним радовима, незаобилазан извор података за сваког истраживача Боке.

У циљу пуне афирмације часописа и жеље да буде доступан свим заинтересованим ван граница земље на web site-у Градске библиотеке налазе се сви претходни бројеви у full text-у.

У 30. Зборнику Бока радове објављују: **доц. др Илија Лалошевић**: Утврђени пунктови которске тврђаве венецијанског периода, **др Светислав Вученовић**: Третман светске баштине Котора у Студији за просторни план 2009, **Марија Црнић-Пејовић**: Један заборављени часопис, **Невенка Митровић**: Завичајна библиотечка збирка Боке Которске у ЈУ Градска библиотека и читаоница Херцег Нови, **Анита Мажибрадић**, **Зорица Чубровић**: Породица Никићијевић у 18. и 19. вијеку, **мр Борис Илијанић**: Једно виђење просторних могућности Општине Херцег Нови кроз планску регулативу, **мр Катарина Митровић**: Економске прилике у опатији Светог Ђорђа код Пераста са посебним освртом на *servitium commune* (14. и 15. столеће), **др Виолета Цветковска Оцокољић**, **др Татјана Цветковски**: Улога Котора и црногорских племена у преносу млетачке дипломатске поште.

Аутори прилога су: **Марија Михаличек**: Избор најзначајнијих музеалија и архивалија (XIX-прва пол. XX в.) из оставштине породице Висковић, **др Бојан Ђорђевић**: Сећање на кадемика Бранислава Којића – на Херцег Нови из првих дана окупације 1941. године.

У рубрици Грађа – **Горан Ж. Комар**: Трговачка књига Данила Глигоровог Павковића Пођанина (1790 – 1816).

25. 07. (недјеља) 21:00

РАМ ЗА СЛИКУ / Ратко Божовић

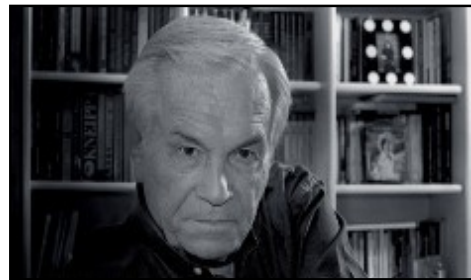
(Говоре: Проф. др Ратко Божовић и Проф. др Чедомир Чушић)

Нова књига социолога културе, проф. др Ратка Божовића, "Рам за слику" као и неке од претходних 30 које је објавио, посвећена је феномену игре. Уз признање да је игра његова опсесивна, стара преокупација, којој је посветио низ књига почев од прве "Метаморфозе игре", Божовић је рекао да игру тумачи као темељну одредницу људског постојања, при чему субјекат игре није човек, већ она сама.

Др Дивна Вуксановић са београдског Факултета драмских уметности је приметила да је Божовић један од ретких теоретичара културе који се бави феноменом игре. Она се посебно осврнула на есеј Двоигра у Божовићевој књизи који указује на конфликтни однос два типа игре. Један има традиционални хуманитарни концепте слободне игре, а други је концепт техничке игре као прозвод ере нових технологија. Она је указала на песимистичку визију пропасти духа традиционалне . "Сведоци смо да технолошки, цивилизацијски напредак не значи и културни, а човек је редукован на билошку или технолошку димензију", констатовала је она, истичући да нас књига упозорава да се вратимо духу слободне игре човека хуманог света.

Проф. др Ђуро Шушњић констатује да Божовић, први теоретичар игре у нас, у "Раму за слику" игру сагледава као темељ културе. У игри се, како је примјетио, не такмичимо са противником, већ се надмећемо сами са собом, искушавамо границе, стално их померајући. Цитирајући аутора који каже да се боји људи који не знају да се играју и напомињући да игра претходи свему, да дете прво почне да се игра, па проговори, он је указао и на Божовићеву констатацију да свака игра има своја правила и да она постају део реда, без самовоље и стихије. "Ако људи престану да се играју, телесно и духовно су мртви", упозорио је Шушњић.

Проф. др Ратко Божовић рођен је у Бања Луци 1934. године. Теоретичар културе, професор Универзитета у Београду и у Никшићу, поред бројних књига из области културе, објавио је и три књиге у којима обрађује дјела афористичара (у свакој књизи по седам аутора): Седморица из Страдије, Без маске и Седмо небо.

Аутор је око 300 научних и 150 стручних радова, 15 научних пројеката. Главна су му дјела: Култура слободног времена, Метаморфозе игре, Искушења слободног времена, Недоумице око културе, Лавиринти културе, Под знаком питања, Кроз црвено, Култ - ура, Ноћна мора, Извештај из луднице, Разбијено огледало, Путовање у ноћ, Нулта тачка, Седморица из Страдије, Узалудна књига, Без маске, Седмо небо, Дневник 2000, Доминација и отпор, У трагању за доколицом, Сумрак врлине, Лудости ума, Лексикон културологије, Од Страдије до Страдије, Поента... Живи и ради у Београду.

26. 07. (понедељак) 21:00

ГЛАСОВИ У ВЕТРУ / Гроздана Олујић
(НИН-ова награда за 2009.)

(Говоре: Гроздана Олујић и Др Марко Недић, уредник Српске књижевне задруге)

"Роман Гласови у ветру је роман породичних вредности, где се кроз причу о једној српској грађанској породици, убедљиво појављују важне традиције европског романа" оцијенио је предсједник жирија за додјелу НИН-ове награде **Милан Влајчић**.

"Ликови у роману Гроздане Олујић се спајају у времену, али и унутар својих сећања или представа. Њено проповедање доноси специфичну комбинацију строго приповедних и лирско асоцијативних регистара у сваког погледу представља уравнотежено и уметнички вредно дело које обележава, како домет свога аутора, тако и нашекњижевности" (**Мило Ломпар** - предсједник Задужбине „Милош Црњански“).

"Гласови у ветру је роман који читаоцима импонује старовременском занесеношћу и високим нивоом занатске изведбе, те иако не оставља утисак дела које ће у неким каснијим анализама представљати врх српске књижевне продукције, представља достојанствен и логичан избор за угледну награду у години коју је обележила естетски мршава књижава продукција. Мноштво надахнућа и релација сведочи о верзираности и темељности аутора. Дело краси завидан ниво, данас све ређе писмености, као и стваралачка самоконтрола. (**Зоран Јанковић**)

који је организовала Борба 1953. године.

Гроздана Олујић је рођена 1934. године у Ердевику. Гимназију је учила у Бечеју. Дипломирала је и магистрирала на Групи за енглески језик и књижевност на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Књижевним радом почела је да се бави веома рано. У средњошколским данима објављивала је своје радове у Стражилову и Младој култури. Прва приповјетка штампана јој је приликом конкурса за најбољу причу,

Гроздана Олујућ, осим НИН-ове награде добитница је и Повеље за животно дело Удружења књижевника Србије, награде Младо поколење, награде Змајевих дечјих игара.

Њени романи и бајке доживјеле су бројна издања у земљи, преведене су на двадесет осам светских језика и објављене у Русији, Украјини, Кини, Литванији, Енглеској, Француској, Шпанији, Мађарској, Финској, Индији, Данској, Холандији, Норвешкој, Пољској, Чешкој, Румунији, Немачкој, Сједињеним Америчким Државама... Гроздана Олујић данас живи и ствара у Београду, а почасни је грађанин града Осла, носилац данског витешког ордена Данеборг за заслуге на пољу књижевности.

МЕЂУНАРОДНИ САЈАМ КЊИГА - ТРГ ОД КЊИГЕ 2010.
„Говори се о нестанку књига – ја вјерујем да је то немогуће“ - Борхес

■□■□■

26. 07. (понедељак) 21:00

САБРАНА ДЕЛА ДРАГОЉУБА ЈОВАНОВИЋА : Професор Драгољуб Јовановић као народни трибун, политичар и вечити дисидент / приређивач (9-16 том) Проф. др Јовица Тркуља

(Говоре: Проф. др Јовица Тркуља и Желидраг Никчевић, књижевни критичар)

Крајем прошле године, објављена су у 16 књига сабрана дјела **Драгољуба Јовановића** (Пирот, 1895 - Београд, 1977), једне од заборављених личности наше научне, политичке и јавне сцене 20. века. Јовановић је био професор Правног факултета у Београду, вођа Народне сељачке странке, активан у политици прије Другог светског рата, али и после, да би од 1947. до 1955. године провео у затвору у Сремској Митровици гдје је и написао већину дјела.

У четири тома објављени су Јовановићеви „медаљони“, односно сјећања на људе који су на разне начине обиљежили његов живот. У седам томова су скупљене „Политичке успомене“, вријеме робијања, борбе за социјални положај сељака, политичке прилике у Краљевини Југославији, а потом и комунистичкој Југославији. У четири књиге захваљујући унукама и потомцима објављени су политички списи Драгољуба Јовановића. Једну књигу у сабраним делима чини Регистар личних имена, односно на око 400 страница објављена су сва имена које Јовановић помиње у 15 књига. Занимљиво је да се међу поменутих личностима налази велики број људи из чачанског краја, оних са којима је сарађивао кроз Народну сељачку странку или Земљораднички покрет и са којима је робијао.

Своје забиљешке Јовановић је почео да пише 1948. у затвору. Рукопис је допуњавао све до 1960. Предстоји рад на објављивању Јовановићевих уџбеника Аграрна политика и Социјална политика, као и двије докторске дисертације објављене на Сорбони, као и рукопис Размишљање о моралу и др.

Кроз Јовановићеве белешке промичу многе познате и заборављене личности, државници и политичари, научни радници, професори универзитета, јавни и културни радници из предратног, ратног поратног времена. Поред осталих ту су портрети Стјепана Радића, Светозара Прибићевића, Милана Грола, Милана Недића, Димитрија Љотића, Слободана Пенезића, Милована Ђиласа, Моше Пијаде многих других. О обиму и ширини Јовановићевог дела довољно говори податак да један том његових „Политичких успомена“ од четири стотине страница посвећен само регистру личних имена које својим књигама поменуо.

Јовица Тркуља, основне и магистарске студије завршио на Правном факултету Универзитета у Београду Докторску дисертацију одбранио на истом факултету 1986. године Стручно усавршавање на Хумболт универзитету у Берлину и Слободном универзитету у Берлину. Поред активне академске каријере објављивао је истраживања у часописима и зборницима у Београду, Загребу, Сплиту, Љубљани, Сарајеву, Подгорици, *Нишу*, *Скопљу*, *Берлину*.

Аутор је књига: Апорије диктатуре пролетаријата , Социјализам на суду историје, Освајање демократије – оглед о посткомунизму , Суочавање с незнањем , На рубу пропасти, Кроз беспуће књ.1, Кроз беспуће књ.2 , Злочин над мишљењем, Осуда и изгон Михаила Ђурића, Усуд неподобности, Спорови, суђења и изгони Божидара Тодоровића .

26. 07. (понедељак) 21:00

СЛАНКАМЕН ; ПРИЧЕ НА ПУТУ / Михајло Пантић
(Говоре: Проф. др Михајло Пантић и Гојко Божовић, уредник Архипелага)

"Пантић је своје дело **Сланкамен** компоновао слагањем различитих увида, сазнања и импресија о драгоценим и мање драгоценим стварима које нас окружују, упућујући првенствено на нову улогу књижевности коју она придобија у времену модерне технологије", сматра Гојко Божовић. Према његовим ријечима то су "Фрагменти личног мита о стварном и могућем Новом Београду" и представљају "прегледан и ефикасан начин приказа различитих искустава додира са светом и свакодневницом". Божовић је примјетио и да дијелови насловљени са "Сто словенских романа" и "Балкански писац, па још у транзицији" најбоље показују како се мијења смисао и значај књижевности, пружајући поуздан увид у стварни статус српске, балканске, па и европске књижевности, у времену нових технологија.

У текстовима "Нови Београд: фрагменти личног мита" и "Шести пазл" читалац, према мишљењу Божовића, добија добро осмишљену и остварену, узбудљиву и аналитичку хронику, писану сугестивним језиком и брижним стилем, пружајући нам нова сазнања о свакодневници.

Ево како Пантић размишља о новом лику српске књижевности, о књижевности у транзицији, о промјени статуса и улоге књижевности у модерно доба...

"Разноврсна, противречна, локална, глобална, просечна, неинвентивна, луцидна, богата, сиромашна, занимљива, досадна, децентрирана, хаотична, аполитична, идеологизована, подложна ћудима тржишта које је у формирању, и све тако редом. Сцена је онаква какви су писци. А писци су људи. Са пртљагом својих лоших и својих добрих особина. Дакле, зависи како се гледа.

Некад вам се чини да је све ужас и беда, некада да ствари ипак нису отишле до ђавола. Не избегавам одговор, заиста је тако. Свет се убрзао, а књижевност је спора уметност. Захтева времена и концентрације, не подноси површност. Како год, трудим се да на све то гледам са ведрије стране. Утисак поправља чињеница да има добрих нових књига, а то није мало. То је, ако ћемо право, јединоважно."

Михајло Пантић, прозни писац, критичар, универзитетски професор је рођен 1957. године у Београду. Дипломирао је на београдском Филолошком факултету 1981. и на истом факултету 1998. године одбранио докторат Модернистичко приповедање. У књижевности је дебитовао 80-тих година прошлог вијека, да би до данас објавио више од четрдесет књига студија, есеја, књижевних критика и антологија, те осам књига прича. Пантићеве приче су превођене на двадесетак језика и уврштене у многе антологије и прегледе код нас и у свијету. Од новијих дела треба споменути капиталну Антологију српске приповетке 1-3, потом колекцију сабраних прича под насловом Све приче Михајла Пантића 1-4, те приповедачку збирку Овога пута о болу.

Добитник низа књижевних награда међу којима су и награде Станислав Винавер, Милан Богдановић, Бранкова и Андрићева награда.

**СЈЕЋАЊЕ НА ЖАРКА КОМАНИНА : ЉЕТОПИС ВЈЕЧНОСТИ
(Награда „Борисав Станковић“; ужи избор: НИН-ова награда,
Награда Извиискра Његошева и Награда „Меша Селимовић“)**

(Говоре: Др Марко Недић, уредник Српске књижевне задруге и Проф. др
Горан Максимовић)

"Команинов приповедни простор увек је везан за драматичне догађаје и идеолошке и породичне расколе у Црној Гори у току Другог светског рата. Колико реалан толико и имагинаран, то је простор три суседна црногорска села – Пелинова, Црњиша и Провалија – која се налазе испод Острошког манастира. У хоризонту приповедног обликовања налази се, дакле, тема везана за идеолошке заблуде и раслојавања и за политички фанатизам. Тим својствима Команинова приповедна тема припада веома утицајној традицији модерног приповедања, која је обележила пишчеву савременост: побуњени човек и револт Камија, опорно сведочанство о поразу и неугасива светлост вере Солжењицина." (Мило Ломпар)

Жарко Команин рођен је 1935. године у селу Дреновштица, Никшић. Гимназију је завршио у Никшићу, а Филозофски факултет у Београду. Прву причу је објавио 1956. године. Од 1964. до 1974. године, био је позоришни критичар Вечерњих новости. Преко двадесет година био је драматург у Народном позоришту у Београду. Дrame су му извођене у скоро свим позориштима српског језичког подручја, као и у Љубљани, Скопљу и Загребу. Дјела су му преведена на француски, руски, италијански, словачки, македонски и румунски језик.

За роман **Ако те заборавим, мој оче** добио је награду Јелена Балшић Митрополије црногорско-приморске (2009). За роман **Љетопис вјечности** добио је награду Бора Станковић (2010). Објавио је следећа дела. Дrame: Пророк, Пелиново, Огњиште, Тимочка буна, Вожд Карађорђе и кнез Милош, Годо је дошао по своје. Романи: Колијевка, Костанићи, Провалије, Преступна година, Господ над војскама, Ако те заборавим, мој оче, Љетопис вјечности. Приче: Закопано и откопано.

Умро је у Београду 27. јуна 2010. а почетком ове године, Команин је добио Повељу за животно дело коју додељује Удружења књижевника Србије. Тим поводом рекао је: "Зидајући своје дело, трудио сам се да угађам Богу а не људима, јер не тражим славу од људи, али ми је мило што се Удружење књижевника сетило мене. И Језекиљине кости од пре три хиљаде година, и Христове кости од пре две хиљаде година, и кости из наших деоба у последњем рату, и кости свих поражених из свих времена, светле из јама, испод земље, где је била сакривена и наша црква. У нашој „проклетој авлији“ истина је закопана испод земље и одатле светли и вапи да изађе на свет. Та истина и те кости, осветлеле су јаме безданице које су биле у мраку, јер у мојим књигама ја се не светим, него покушавам да откопам истину о тим костима и тако васкрснем и кости и истину."

ВОДА ИЗ КАМЕНА / Љиљана Хабјановић-Ђуровић

(Говоре: Љиљана Хабјановић-Ђуровић и

Катарина Брајовић-Никчевић, књижевни критичар)

Вода из камена је роман о највећем чуду Неба и Земље. На једном камену, крај потока, у селу Ђунису, у Србији, седела је Пресвета Богородица. Разговарала је са девојчицом Милојком. Зашто Је дошла? Шта јој Је рекла? Шта нам Је поручила? Како је Њена појава ускомешала душе и умове и преломила животе многих људи? Где Је још била? Гдје ће поново доћи?

Одговоре на ова, и многа друга питања, даје роман Вода из камена, истинита прича о вјери и невјери. О онима који не видеше и повјероваше. О онима који видјеше и не повјероваше. О човјековој непрестаној борби против лукавих подметања непријатеља људског и Божјег. О гријеху и казни. О покајању. О приљежним посленицима на њиви Господњој. О бројним знацима Божје присутности на земљи. О тријумфу добра над злом. О разлозима за наду. О доброты и милосрдној љубави Мајке Божје и Мајке свих људи. О сузама које теку преко Божјих дланова.

"Назив „Вода из камена“ вуче симболику из библијског и литургијског текста. Сетимо се, када је Мојсије водио свој народ кроз пустињу, Бог му је дао моћ да начини чудо. По налогу Свевишњег Мојсије је ударио својим штапом по камену и из камена је потекла бистра питка вода. Људи су се напили и избегли смрт. У роману „Вода из камена“ смењују се двадесет три наратора и свако од њих, наизменично, казује по један део приче, онако како га он види. У овој књизи јавља се више подједнако значајних и занимљивих ликова, читава галерија, како би то рекли књижевни аналитичари, и сви су литерарно изведени од почетка до краја, те су стога животни и уверљиви" објашњава Љиљана Хабјановић Ђуровић.

Љиљана Хабјановић Ђуровић рођена је 1953. године у Крушевцу, гдје је завршила осмогодишњу школу и гимназију. Дипломирала је на Економском факултету у Београду. Од 1996. године посветила се само књижевном раду. Године 2003. основала је издавачку кућу „Глобосино Александрија“.

Ауторка је десет романа: Јавна птица, Ана Марија ме није волела, Ива, Женски родослов, Пауново перо, Петкана, Игра анђела, Свих жалосних радост, Запис душе и Вода из камена. Од када је, маја 1996. године, објављен роман Женски родослов Љиљана Хабјановић Ђуровић је најчитанији и најтиражнији писац који ствара на српском језику. На предлог Његове светости патријарха српског господина Павла Свети архијерејски синод Српске православне цркве за Божић 2007. године одликовао је Орденом Светог Саве за њен књижевни рад. Добитница је Вукове награде за 2009. годину као и Златног беоцута, награде Културно-просветне заједнице Београда 2008. године.

Међународни биографски центар у Кембриџу уврстио је 2001. године у преглед „Ко је ко међу писцима и ауторима у свету“.

БОКЕЉСКИ КАЛЕИДОСКОП / Веселин Кљајић
(Говоре: Проф. др Веселин Кљајић и Проф. др Ратко Божовић)

Др Веселин Кљајић (Бијело Поље, 1964.) завршио је Факултет политичких наука, смјер новинарско комуниколошки; магистрирао и докторирао на ФПН-у 2008. године. Од 1989. године запослен је на Катедри за новинарство Факултета политичких наука на предмету "Теорија и техника новинарства" као асистент, а од 1998. и као ментор - предавач на предмету "Новинарство у штампи". Фебруара 2003. године био је предавач на првим Међународним интердисциплинарним специјалистичким студијама новинарства (модул "Новинарство у штампи"). Поред Факултета политичких наука, предаје на Филозофском факултету Универзитета у Бања Луци предмет "Аналитичко новинарство"; као гостујући предавач на БК школи новинарства и Академији лепих уметности. Такође је предавао на Факултету музичке уметности четири године.

Коаутор је универзитетског уџбеника за новинарство "Савремено новинарство"; књиге "Дух ведрине – култура протеста, протест културе"; монографија Борислава Боре Њежића; "Медиа Линк – анализа медија", Учествовао је у бројним истраживачким пројектима. У новинарској пракси је без прекида пуних 22 године. У штампи је објавио преко 300 интервјуа, интервју портрета и репортажа. На радију реализовао више од 30 репортажа, 6 документарца, 5 документарно-играних драма и безброј прилога.

Добитник је награде Premias Ondas (Шпанија, 1991. године), Годишње награде Радио Београда, награде часописа Радио ТВ ревије и најмлађи је добитник Октобарске награде за новинарство.

"Дванаест засебних целина, жанровски различитих, сачињених од девет репортажа и три интервју-портрета чине јединствену сторију. И поред тога што је сваки текст заокружена целина, аутор је њиховим одабиром, редоследом у књизи, али и графичком опремом, од дизајна до врхунске фотографије, сачинио заокружену причу о Боки Которској.

У настојању да што ближе приближи мозаик векова, историјско наслеђе, боје, мирисе и укусе, дух и душу Боке, не случајно, аутор је уприличио неколико важних разговора. Са Војом Станићем без кога се не може ни замислити идентитет Херцег Новог, Милошем Милошевићем са чијом ренесансном личношћу суочила Кљајићева разуђена радозналост а његовим казивањем о Котору успоставља се континуитет прошлости са садашњицом. У Кљајићевом калидоскопу нашао се и адвокат Владан Лазаревић, власник палате Пима у Котору, Тре Сореле на Прчању, палате Бујовића у Перасту... У непосредном препознавању нашао се и г-ђа Даринка Матић Маровић, која је очигледно изабрана као уметница и као жена. Она на сваком месту своју животну и професионалну причу обликује бојама Боке и Котора. Тако су се, ето, на једном месту, у Кљајићевом тиму одабраних, нашли католик, православац, атеиста и жена – уметница.

Све је то заједно најшире материјално и културно наслеђе Боке." (**Ратко Божовић**)

**НЕ ТИКАЈ У МЕ / Рајко Петров Ного
(Награда Извиискра Његошева)**

(Говоре: Рајко Петров Ного и Желидраг Никчевић, књижевни критичар)

"Нема пјесника који пише на српском језику, а да не прижељкује Његошеву награду. Знам све његове стихове и све његове књиге, чак су и његова писма на мене утицала. Кад год се избезумим, када изгубим оријентацију, када не знам куд ћу и чему ћу, узмем Његоша, па се тјешим и чини ми се да знам куд ћу" — коментарисао је **Рајко Петров Ного** вијест да је лауреат Извиискре Његошеве.

Из образложења Одлуке жирија о награди Извиискра Његошева

"Не тикај у ме" врхуни плодну и стваралачку деценију Рајка Патрова Нога. Књига "Недремано око" била је у знаку одјека страдалних и усколебаних 90тих година минулог вијека, с непрестано упртим испитивачким погледом ка небу и око себе. "Кенотаф" завршна пјесма "Недреманог ока" уједно је била пролог наредне, изузетне поетскопрозне цјелине "Јечам и калонер". Ту се пјесник поново враћа у лични почетни простор, у болна, узбудљива изворишта своје пјесме, да би један рукавац те разгранате приче о себи и својима доспио до родне цркве пјесникове мајке, цркве што чува у камену ријечи из дубоког времена, "Не тикај у ме". Такав ће наслов понијети и ова наградом "Извиискра Његошева" овјенчана књига, објављена 2008. године, творевина наслојена и сложена, која потврђује ријетку пјесничку ковину и уједно одушевљава новим сувереним постигнућима. Све је, још од "Лазареве суднине" неумитно водило ка овом пјесничком низу од сонета и старосрпских цитата, бављене личним почецима и нужно довело до базичних искустава српског језика, поезије и културе" став је жирија који је награду додијелио Ногоу.

"Не тикај у ме" јесте изврсно остварени дијалог између неумрлих гласова у камену и усменог предања, с једне, и савременог пјесничког гласа, с друге стране. То је разговор о удесима, надањима интимним, народним и општељудским.

Увјерљивост свог поетског замаха Ного овдје подлаже и "документарним детаљима" о једној заклоњеној линији српске прекопдринске баштине, на којој, показало се бјелодано јасно, темељи и своје укупно певање.

Снага пјесничког израза обојице пјесника, и горстасног претка и каквогтаког потомка, јесте у постојаној снази увјерења и утемељења. Страшња Његошева лозинка "Нека буде што бити не може" и Ногова поента "Није све пропало кад пропало све је", проистекле су од истог завјетног гласа, кога још увек лако у нараслим тешкоћама разазнајемо, без обзира на загушујућу и разарајућу буку са свих страна, каже се у образложењу жирија.

28. 07. (сриједа) 21:00

**ЦРНА УМЕТНОСТ : избор из поезије / Бећир Вуковић
(Награда „Кочићево перо“ за 2010.)**

(Говоре: Бећир Вуковић и Желидраг Никчевић, књижевни критичар)

Бећир Вуковић, рођен 1954. у Колашину. Студирао на Филолошком факултету у Београду, општу и југословенску књижевност.

Објавио књиге поезије: Чисто стање, Зидови који расту, Мефистово семе, Потпис свиленим гајтаном, Кад ујутру гавран освануо, (Награда " Марко Миљанов"), Игралиште, Црна уметност (Награда " Ристо Ратковић").
Лов у нејасном, Федерални посед, Што сте зинули, политички чланци, Играчке пропасти, (Награда Фондације за књижевност " Радоман – Рацо Станишић") Дух парка, Нечитач... У дјелу "Антологија Боже правде", Вуковић је сабрао српске пјесме, бесједе и химне. За ово дјело добио је Повељу "Азбучник" издавачке куће "Унирекс".

Предсједник Друштва српских књижевника Црне Горе и Херцеговине. Главни и одговорни уредник часописа "Српски југ". Пјесме су му превођене на енглески, француски, руски, италијански, пољски, бугарски, турски, и македонски језик. Живи у Подгорици.

Књижевни критичари Јован Зивлак и Јованка Николић записали су да се Вуковићева пјесничка умјетност "заснива на тамним одсјајима архаичног језика који у својим преливима носи снажну контрадикторност људске судбине, на парадоксима који у својим апсурдистичким ударима продиру до најдубљих видова људске природе". Према њиховим ријечима, Бећир Вуковић је "један од најтамнијих пјесника у нашој савременој поезији, а апокалиптична или постапокалиптичка оптика посредује његову тачку гледишта". "У поезији Бећиара Вуковића", сматрају Зивлак и Николић, "суочавамо се са свједочанствима историјске и друштвене пошасте, са радом зла, са знаковима пада људских вриједности".

Својевремено је митрополит Амфилохије, када је Црна Гора проглашена еколошком државом, а да би се све више загађивала духовно, казао да је екологија очишћење душе, па потом очишћење простора. Овај простор о којем Бећир Вуковић пише у својој "Црној уметности", излијевајући своју црну жуч на бијели папир, ово је простор који од свих нас захтијева и све нас позива да очистимо, да ђубриште остане за нама и да завлада светлост, радост и доброта." (књижевник Будимир Дубак)

Књижевник Милутин Мићовић каже да је Вуковићева поезија "високог естетизма, и тамног надахнућа, заводљиве сценичности и ироничне апокалипсе. Ова поезија, одбацујући битну одговорност, по егзистенцијалном окусу таме, естетизму и заводљивости, издваја се видљиво, и рекли бисмо, премашује, у том типу пјевања и мишљења, све слично што настаје у савременој српској поезији".

Сабирајући и правећи избор Вуковићеве поезије у књизи "Лов у нејасном", књижевни критичар Желидраг Никчевић је истакао да је Вуковићева поезија нешто "понајбоље што српска поезија данас има, а можда и не зна да има".

28. 07. (сриједа) 21:00

СВЕЧАНО ЗАТВАРАЊЕ – Уручивање награда

□■□■□ ДОДЈЕЉИВАЊЕ ПЛАКЕТА

На Међународном сајму књига „Трг од књиге 2010“ биће проглашени добитници плакета за:

- Издавача године
- Издавачки подухват године
- Едицију
- Најљепшу књигу
- Дјечију књигу године

Ове плакете додјељују се дјелима која, по свом квалитету и по значају научног и умјетничког достигнућа, представљају изузетан напор издавача, уредника и писаца. Награђују се дјела издата у периоду између прошлогодишњег и овогодишњег Сајма књига (јул 2009-2010).

За плакету могу конкурисати књиге издавача учесника Међународног сајма књига „Трг од књиге 2009“. Молимо Вас да дјело, серију или библиотеку, која по Вашем мишљењу може конкурисати за једну од плакета, пријавите најкасније до 24. јула 2009. године. Пријаве се подносе на обрасцу. Пријаве са књигама доставити г-ђи Биљани Ивановић у Градској библиотеци.

Поред пријаве потребно је доставити и кратко образложење (до једне куцане стране текста), односно изводе из рецензија или стручних приказа, који говори о вриједности и значају дјела које предлагете за плакету.

На Тргу од књиге ове године учествоваће следећи издавачи:

ИЗДАВАЧИ (СРБИЈА)

ПАИДЕИА – Београд
MONO & MANJANA – Beograd
МАЛИ ПРИНЦ – Београд
ЛАГУНА – Београд
EZOTERIJA – Beograd
ЈАСЕН – Београд
ВООК – Beograd
ПАНОРАМА - ЈЕДИНСТВО –
Приштина
БЕЛИ ПУТ – Београд
НОЛИТ – Београд
АРХИПЕЛАГ – Београд
ТЕХНИЧКА КЊИГА НОВА – Београд
ОРФЕУС – Нови Сад
НАРОДНА КЊИГА - Београд
ЛОГОС АРТ – Београд
ФЕНИКС ЛИБРИС - Београд
ТАБЕРНАКЛ – Сремска Митровица
САЛОН КЊИГА – Ниш

ДОБРА КЊИГА – Београд
СЛИО – Beograd
ПЛАВИ ЈАХАЧ – Београд
ПЛАТО - Београд

ИЗДАВАЧИ (РЕПУБЛИКА СРПСКА)

БЕСЈЕДА – Бања Лука
ЗАДУЖБИНА „ПЕТАР КОЧИЋ“ – Бања
Лука, Београд

ИЗДАВАЧИ (ЦРНА ГОРА)

EDUCATIONAL CENTRE – Podgorica
Max Hueber Verlag
Alma Edizioni
Hachette Livre
Edelsa
Cambridge University Press
Garnet Education

МЕЂУНАРОДНИ САЈАМ КЊИГА - ТРГ ОД КЊИГЕ 2010.
„Говори се о нестанку књига – ја вјерујем да је то немогуће“ - Борхес

Richmond Publishing	САВЕЗ ИЗДАВАЧА И КЊИЖАРА
Brookemead English	ЦРНЕ ГОРЕ – Подгорица
Language Teaching	Nova Škola, Podgorica
Marshall Cavendish	Gligorije Dijak, Podgorica
Education	Izdavačko-trgovačko preduzeće „Unireks“
Heinle	d.o.o., Podgorica
Delta Publishing	Pegaz, Bijelo Polje
McGraw-Hill	Ljetopis, Podgorica
Oxford University Press	Pobjeda, Podgorica
Elsevier	Distih, Herceg Novi
Wiley	Društvo ljubitelja knjige, Komovi
Taylor & Francis	Narodna knjiga, Podgorica
Penguin	Službeni list Crne Gore, Podgorica
Springer	NVO Književna zajednica Vladimir
СВЕТИГОРА – Цетиње	Mijušković, Nikšić
УНИРЕКС – Подгорица	NVO „Civilni forum“, Nikšić
GOSPA OD ŠKRPJELA – Perast	Galerija “Most”, Podgorica
КРЕАТИВНИ ЦЕНТАР / Београд,	“DOB” (Društvo za očuvanje crnogorske
Радиус – Херцег-Нови	duhovne baštine);
ЦИД – Подгорица	“Prosvjetni rad” Podgorica
НАРОДНА КЊИГА – Подгорица	“Feniks”, Podgorica
	Istorijski institut Crne Gore
	Crnogorska akademija nauka, Podgorica
	Uliks, Kotor
	Centralna narodna biblioteka Crne Gore
ОБОДСКО СЛОВО – Подгорица	“Djurdje Crnojević”, Cetinje
ОКТОИХ - Подгорица	Dukljanska akademija nauka, Podgorica
БОКЕЉСКО ИЗДАВАШТВО	

То је укупно 70 издавача, што гарантује богату понуду нових издања из лијепе књижевности, стране књиге и свих области науке и знања.

У термину од 18:00 до 24:00 часа сваке вечери биће отворен продајни дио Сајма на платоу поред Библиотеке, на улазу на Белависту са Караче, на врху степеништа Марка Војновића, а сви заинтересовани издавачи моћи ће да представе своја најзначајнија издања на press промоцијама у читаоници Градске библиотеке.

Организатор задржава право измјене програма, који ће, ако буде киша, бити реализовани у галерији „Ј. Б. Бенковић“

